

Mi se budimo i u kuhinji pijemo naš jutarnji čaj. Mama i ja razgovaram o tome šta je ona sanjala, šta tog dana namjeravamo raditi, koje planove imamo. Za mene je to vrlo dragocjeno vrijeme, jer život u Moskvi vrlo brzo teče.

Moja majka rodila se 6. juna 1936. Rođena je u jednom selu na području Krasnodara. Tamo su prvobitno živjeli Kozaci, ali sada tamo ima mnogo raznih naroda. Kada se ona rodila, bila je to kozačka stanica, kozačka naseobina. Ona se zove Sinaida. U selu je išla u niže razrede, a onda je otišla u Maikop kako bi dalje učila. Njezino prvo zanimanje je bilo tehnologica duhana.

Sjećam se jedne tamnoplave triko haljine sa visokim, širokim ovratnikom. Bila je strukirana i imala velike, bijele tačke na tamnoplavoj pozadini. Neko ju je slučajno donio iz Italije. A mama je kupila tu haljinu. Sjećam se da je izgledala poput kraljice. Mama se uvijek oblačila šik. Bila je najmodernija žena u Rostov na Donu. Nažalost nisam poznavala svoju baku. Umrla je jako rano kada je imala tek 42 godine.

Ona je tada imala jednu kravu, to je bila velika pomoć. Kada čovjek ima kravu, onda ima i mlijeko i maslac... Moja baka, mamina mama, uvijek je pomagala ljudima i smatrala je to vrlo bitnim, jer je za vrijeme rata bilo puno izbjeglica.

Govorilo se da je ona znala vraćati. Ima specijalni dar, mogla je liječiti ljude. Znala je i budućnost proricati. Naravno da ona nije bila vještica, to su sve bajke. Ali ona je imala vrlo jako izraženu intuiciju, kao i moja majka. Vjerujem da se to prenosi sa generacije na generaciju. A to je vrlo bitno za mene. Generacije žena su u našoj porodici bile vrlo jake: moja prabaka, moja baka, moja majka. Ja sama sebe smatram jakom. Vjerujem da je i moja kćerka Zlata jaka žena.

Kada se mojoj baki, Zlatinoj prabaki, u kući nešto ne bi svidjelo, ona bi to pokušala promijeniti, nešto preurediti, renovirati ili premejstiti kako bi se moglo bolje živjeti. Kada sam bila mala, moja majka je bila vrlo stroga. Znala sam da postoje određena pravila i da ih se moram držati. Kada sam imala 20 godina, majka mi je dala veliku slobodu, ali uvijek sam znala da postoje pravila, i ja sam ih slijedila. Sada se situacija promijenila, a ja sam postala glava porodice. Ali uvijek mislim na pravila koje me je moja majka naučila u djetinjstvu. Sada ona jednostavno ima manje snage, već joj je 84. Počinje na mene prenositi više zadataka i više mi vjerovati. A ja sam sad preuzela ulogu od nje.

Moja majka je mog oca slučajno upoznala. Mislim da je to bila sudbina. Vozila se busom na posao. U busu je bilo mnogo ljudi, bus je iznenada zakočio a moja majka je pala u ruke mog oca. On ju je uhvatio a njihovi pogledi su se susreli. Zatim su se ponovo rastali. Izašla je na svojoj stanici a on se dalje nastavio voziti. Uvečer su se ponovo vozili natrag istim busom i ponovo se sreli.

Kada je moj muž vidio da u stanu pravimo „revoluciju”, uzeo je Zlatu i naša dva psa i otišao s njima šetati. Moja mama i ja ostale smo same udvoje u stanu da tapetiramo zidove. Ja sam stajala i izvodila tapetiranje pod vodstvom svoje majke, bez ikakvog iskustva. Ali moja majka je rekla: „To se mora uraditi!” I prelijepo smo to uradile.